

[Handelsministeren.]

kommende højeste Myndighed“, ligesom det ogsaa siges, at Kommissionens Afgørelse i saa Henseende skal offentliggøres.

Konferencens Udtalelser gaar ud paa, at der skal kunne finde Appel Sted til Domstolene, og herom hedder det: „Paa Grundlag af Kommissionens Afgørelse“ — det vil altsaa sige Kartelkommissionen eller, som det i Lovforslaget hedder, Raadet — „kan det kompetente Centralkontor rejse Anklage ved de kompetente Domstole til Straf af Misbrugene og til eventuelt Omstødelse af Overenskomsterne“. Det kompetente Centralkontor er naturligvis Ministeriet, og de kompetente Domstole er f. Eks. her i Landet Landsretten eller Højesteret.

Resolutionen er delt i tvende Afsnit, Afsnit 1 omhandler de enkelte Landes Forhold og Afsnit 2 de internationale økonomiske Sæmmenslutninger, som den interparlamentariske Konference ogsaa mener bør underkastes en speciel Kontrol. Konferencen har derfor ogsaa besluttet at meddele den vedtagne Resolution til Folkeforbundets Generalsekretariat.

Afsnit 1, altsaa det, der omhandler de enkelte Landes Forhold, slutter med følgende Udtalelse: „Den interparlamentariske Unions XXVI Konference henstiller til sine Landsgrupper at henvende sig til deres Regeringer i dette Øjemed“, altsaa for at faa vedtaget Foranstaltninger i Overensstemmelse med Resolutionen, og i Overensstemmelse med, hvad der her er anført af mig, er Lovforslaget udarbejdet.

Maaske vil man kunne anføre imod Lovforslaget, som det her foreligger, at det ikke er vidtgaende nok med Hensyn til Anmeldelsespligt, idet den ikke er gjort generel. I § 1 bestemmes det nemlig, at kun saadanne Truster, Karteller og lignende Sæmmenslutninger, der øver en bestemmende Indflydelse paa Priserne overfor det danske Publikum, er pligtige at gøre Anmeldelse til Kartel-Kommissionen eller til Raadet om de Prisaftaler og Aftaler om Produktions- og Omsætningsforhold, som de træffer indbyrdes eller med andre Erhvervsvirksomheder.

Denne Udformning af § 1 er valgt for at undgaa en alt for vidtløftig Anmeldelse. Bestemmelsen i § 1, Stykke 1, sidste Punktum, vil da formodentlig ogsaa som supplerende Anmeldelsesbestemmelse være tilstrækkelig til at faa alle de Anmeldelser frem, som kan have nogen videre praktisk Betydning; efter denne Bestemmelse skal Anmeldelse nemlig endvidere gøres af Aftaler, der er truffet mellem andre

erhvervsdrivende Virksomheder indenfor Erhvervsomraader, hvor det samlede Antal ensartede Virksomheder i hele Landet ikke overstiger 50. Hvis denne Bestemmelse opretholdes, vil jeg antage det som givet, at det kun vil være rent undtagelsesvis, at en Anmeldelse, der har offentlig Interesse, ikke kan ventes afgivet.

I Overensstemmelse med Resolutionen er § 2, om Raadets Sæmmensætning, udformet. Det kontrollerende og udøvende Raad skal bestaa af 5 Medlemmer; Formanden skal være i Besiddelse af de for Dommere nødvendige Egenskaber og udnævnes af Kongen, medens de 4 øvrige Medlemmer udnævnes af Handelsministeren, idet der ved Udnævnelsen skal tages Hensyn til saavel Erhvervsleder- som Forbrugerinteresser samt til, at den økonomiske og tekniske Sækkundskab bliver repræsenteret.

§ 2, 2det Stykke, fastsætter Bestemmelser, der skal tjene til at opretholde Raadets Uafhængighed. Desuden indeholder § 2 Bestemmelser om Raadets Forretningsorden, om Honorarer til dets Medlemmer, og det bestemmes, at Afgørelsen om Udgifterne ved Raadets Virksomhed træffes paa de aarlige Finanslove.

Ifølge § 3 paahviler det Raadet at føre et Register over de anmeldte Aftaler og at undersøge, om disse maa antages at medføre urimelige Priser eller Takster. Endvidere findes der i § 3 en Bestemmelse om, at Navnene paa de Virksomheder, der omfattes af de anmeldte Aftaler, skal offentliggøres, og Offentliggørelsen skal finde Sted i „Statstidende“.

I § 4 bestemmes det, at dersom Raadet ønsker yderligere Oplysninger, skal det gøre Indstilling derom til Ministeren, og denne bestemmer saa, om en Undersøgelse skal finde Sted eller ej. Det bliver altsaa den ansvarlige Minister, der skal træffe Afgørelsen, hvor Talen er om at gaa til en Undersøgelse af, om de indgaaede Aftaler er af en saadan Virkning, at Befolkningens Interesser er krænkede.

I Henhold til § 5 skal Unladelse af Anmeldelse behandles af Raadet paa samme Maade som bestemt i § 4 med Hensyn til Iværksættelse af Undersøgelse.

I § 6 bestemmes det, at dersom Raadet finder, at der ved en foreliggende Aftale er hidført en urimelig og skadelig Indskrænkning i den frie Erhvervsudøvelse, paalægger Raadet de paagældende Virksomheder enten at opgive Aftalen eller at ændre denne efter Raadets nærmere Anyvisning. Om de foretagne Undersøgelser og deres Resultat afgiver Raadet snarest muligt Indberetning i